

Ændringsforslag Nr. 1 til § 1 af *Finansministeren*, tiltraadt af *Udvalget*, (se Tillæg B. Sp. 51)

vedtoges uden Afstemning.

§ 1 (se Tillæg A. Sp. 2735), saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 2 til § 2 af *Udvalget*, tiltraadt af *Finansministeren*,

vedtoges uden Afstemning.

§ 2, saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 3 til § 3 af *samme*, tiltraadt af *samme*,

vedtoges uden Afstemning.

§ 3, saaledes ændret, og §§ 4 og 5

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om en forandret Affattelse af Kapitlerne 4 og 6 i Lov Nr. 489 af 12. September 1919.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2352, Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 57).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Søren Svendsen): Det er ikke mange Dage, siden vi udførligt behandlede det foreliggende Lovforslag, og der er i Betænkningen gjort Rede for Udvalgets Stilling. Jeg kan derfor indskrænke mig til ganske enkelte Bemærkninger. Stillingen er for Flertallets Vedkommende den samme, som jeg tog under Sagens første Behandling, og vi anbefaler, at Lovforslaget vedtages i den Skikkelse, hvori det er fremsat. Om

det af et Mindretal stillede Ændringsforslag skal jeg ikke udtale mig, før dette socialdemokratiske Mindretal har haft Lejlighed til at motivere det.

Valdemar Olsen: Paa det socialdemokratiske Mindretals Vegne skal jeg tillade mig overfor dette høje Ting at anbefale det af dette Mindretal stillede Ændringsforslag, hvorefter der skal ydes Tjenestemændene et Tillæg til Konjunkturtillægget af 100 Kr. for det Kvartal, hvori Loven skal gælde. Jeg beklager i høj Grad, at det ikke er lykkedes os i Udvalget at blive enige om at opretholde den Lønstandard for Tjenestemændene, som blev fastsat ved Loven af 12. September 1919. Det ærede Flertal og ogsaa den højtærede Minister har i Udvalget bestemt modsat sig enhver Indrømmelse til Tjenestemændene, og derved er naturligvis intet at gøre.

Det ærede Flertal fremsætter i Betænkningen den samme Paastand, som blev fremsat af den ærede Ordfører (Søren Svendsen) ved første Behandling, at Konjunkturtillægget var tænkt som et Velstandstillæg. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, idet jeg var ret dybt inde paa Spørgsmaalet ved første Behandling. Jeg skal kun minde det ærede Flertal om, at en urigtig Paastand som bekendt ikke bliver rigtigere ved at gentages. Endvidere fremsætter det ærede Flertal i Betænkningen en Paastand om, at vi staar overfor en Lavkonjunktur, at vi allerede er begyndt at komme ind i en Periode med betydeligt nedadgaaende Konjunkturer. Denne Paastand er fremsat som Undskyldning for, at man ikke kan yde Tjenestemændene nogen Forhøjelse af Konjunkturtillægget. Der er det mærkelige derved, at medens en Konjunkturoppgang fordres konstateret, for at Dyrtidstillægget skal kunne forhøjes, nøjes man her med at sige, at man staar over en mulig nedadgaaende Konjunkturbevægelse. Dette kan Socialdemokratiet ikke gaa med til. Jeg mener stadig, at vi bør yde Tjenestemændene et Tillæg til Konjunkturtillægget af den Størrelse, som jeg nævnte ved første Behandling, 100 Kr. pr. Tjenestemand for de 3 Maaneder. Under Behandlingen har vi i Udvalget modtaget en Deputation for ca. 33 000 Tjenestemænd, og disse Repræsentanter har paa Tjenestemændenes Vegne erklæret sig tilfredse med det af os stillede Forslag. Derfor opretholder det socialdemokratiske Mindretal Forslaget for at bringe det til Afstemning her i Tinget. I øvrigt er der ikke sket meget i Udvalget. Den Forhandling, som var Forudsætningen for Udvalgets Nedsættelse, har desværre kun